

Dnia 26 września 1969 r. odbyła się uroczysta inauguracja roku akademickiego 1969/1970 w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie. W Kaplicy Seminarialnej Biskup Ordynariusz Dr Herbert Bednorz odprawił uroczystą Mszę św. w intencji Ks. Ks. Wychowawców i Wykładowców oraz Alumnów. Następnie w Auli Seminarium odbyło się otwarcie roku akademickiego z udziałem Ks. Bpa Ordynariusza Katowickiego, wszystkich profesorów i wychowawców oraz alumnów. Rektor Seminarium, Ks. Dr Stanisław Szymecki przywitał wszystkich obecnych zwłaszcza nowych wykładowców i przeprowadził immatrykulację 53 alumnów z pierwszego roku. Następnie P. Dr Alojzy Targ wygłosił wykład pt. „50-lecie niepodległej Polski”. Ks. Bp Ordynariusz dokonał otwarcia nowego roku akademickiego życząc wszystkim szczęśliwej i owocnej pracy.

Popołudniu miało miejsce posiedzenie Rady Profesorskiej, której przewodniczył także Ks. Biskup Ordynariusz. Witając grono profesorów i wychowawców w swoim przemówieniu podkreślił najbardziej palące problemy w Kościele i w diecezji.

Po przeczytaniu tekstu Pisma św. Rektor Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego wygłosił referat pt. „Wytyczne pracy wychowawczej w roku akademickim 1969/70”. Przedstawił też stan liczebny studentów Śląskiego Seminarium, który wynosi 265 alumnów i kleryków podzielonych na 6 lat studiów i jeden rok stażu pracy fizycznej względnie katechetycznej. Omówił następnie w myśl dekretów soborowych sprawę wychowawczą, wśród których najważniejsza jest formacja wewnętrzna w duchu ewangelii oraz wychowanie do odpowiedzialności.

Kierownik studiów Ks. Dr Stanisław Bista przedstawił w dalszej kolejności program pracy dydaktycznej Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego w roku akademickim 1969/1970, który składał się z następujących punktów:

- serwis informacyjny odnośnie wykładów, egzaminów, biblioteki, czytelni naukowej, itp.
- założenia dydaktyczne w nowym roku akademickim odnośnie kursu wstępnego (który ma za zadanie wprowadzenie alumnów do „mysterium salutis”), odnośnie studium filozoficzno-teologicznego i odnośnie studium pastoralnego.

W związku z tym Ks. Dr Stanisław Bista wysunął postulaty ukerygmetyzacji wykładów i wydobycia pastoralnego aspektu wykładanych przedmiotów.

Po referatach nastąpiła ożywiona dyskusja.

(SB)

W dniach 26—28 września 1969 r. odbyło się w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym w Krakowie Ogólnopolskie Sympozjum Ekumeniczne dla studentów Seminarium Diecezjalnych i Zakonnych. Patronat nad Sympozjum objęła Komisja Ekumeniczna Konferencji Episkopatu Polski i ks. bp dr H. Bednorz, ordynariusz diecezji

katowickiej. Było to pierwsze tego rodzaju Sympozjum w Polsce. Zostało ono zorganizowane z inicjatywy Zespołu Ekumenicznego przy Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym. W Sympozjum wzięli udział: ks. bp dr W. Miziołek z ramienia Komisji Ekumenicznej Konferencji Episkopatu Polski, ks. bp dr H. Bednorz — gospodarz Sympozjum, przedstawiciele innych wyznań chrześcijańskich, delegacje studentów z 31 Seminarów Diecezjalnych i Zakonnych, profesorowie i studenci Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego. Prace Sympozjum przebiegały na trzech płaszczyznach: referaty, dyskusje i nabożeństwa ekumeniczne. Sympozjum otworzył ks. bp dr H. Bednorz. W słowie wstępnym ks. biskup podzielił się z uczestnikami Sympozjum wspomnieniami i refleksjami ze swojego pobytu w protestanckiej wspólnoty w Taizé. Podczas Sympozjum zostały wygłoszone cztery referaty: ks. bp dr W. Miziołek, *Trudności ruchu ekumenicznego w Polsce*; ks. dr S. Bista, *Wpływ ruchu ekumenicznego na ewolucję prawa kanonicznego*; ks. dr S. Szymański, *Zadania ekumeniczne w Polsce*; ks. dr H. Hoffmann, *Przygotowanie studentów teologii do działalności ekumenicznej*. W czasie Sympozjum przemawiali również przedstawiciele innych wyznań chrześcijańskich, którzy w swoich wypowiedziach wskazywali na ruch ekumeniczny jako na jeden z nieodzownych elementów skutecznego przepowiadania Ewangelii we współczesnym świecie. Dyskusje i rozmowy kulturalne oraz trzy nabożeństwa ekumeniczne pozwoliły pogłębić i lepiej przeżyć problematykę poruszaną w referatach i innych wystąpieniach. Dzięki temu pierwsze Sympozjum Ekumeniczne dla przyszłych duszpasterzy należy uznać za cenny wkład w ruch ekumeniczny w Polsce.

(SB)

Z inicjatywy ordynariusza katowickiego, ks. bpa Herberta Bednorza zostało powołane w Katowicach „Studium Pastoralne posoborowego dokształcania kleru”. Celem tego studium jest pogłębienie u księży czynnych w duszpasterstwie znajomości współczesnych zagadnień teologicznych i lepsze ich przygotowanie do pracy duszpasterskiej, konieczne wobec przemian dokonujących się we współczesnym świecie i w Kościele. Studium Pastoralne trwa cztery semestry. Wykłady dotyczą zagadnień teologii pozytywnej, spekulatywnej i praktycznej.

Na I-szy rok Studium Pastoralnego zgłosiło się 50 słuchaczy. Inauguracja miała miejsce 8 października 1969 r. w gmachu Kurii Diecezjalnej. Ks. bp Herbert Bednorz odprawił Mszę św. i wygłosił kazanie, a następnie w sali kapitulnej ks. dr Waclaw Schenk wygłosił wykład inauguracyjny na temat: „*Udział ludu w Ofierze Mszy św. w Polsce — (Zarys historyczny)*”. W 1-szym semestrze 1969/70 roku słuchano następujących wykładów: *Teologia Słowa Bożego* (ks. dr Rudolf Zielasko), *Sytuacja duszpasterska na tle Gaudium et spes* (ks. dr Joachim Kondziela), *Teologia biblijna* (o. dr Damian Szojda), *Teoria środków społecznego przekazu myśli* (dr Krzysztof Kozłowski) i *Metodologia pracy naukowej* (ks. dr Remigiusz Sobański).

W II-gim semestrze doszły jeszcze wykłady z Teologii prawa (ks. dr Remigiusz Sobański), Teologii duszpasterstwa (ks. dr Franciszek Blachnicki) i Socjologii rodziny (dr Franciszek Adamski).

W następnych semestrach przewiduje się jeszcze wykłady z odnowy katechetycznej, liturgiki, eklezjologii, teologii ekumenizmu i in.

(BW)